

Sygn. akt II PZ 30/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gersdorf (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa Z. S.
przeciwko Urzędowi Kontroli Skarbowej w O.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 stycznia 2014 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w E.
z dnia 13 sierpnia 2013 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy postanowieniem z 13 sierpnia 2013 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda.

W uzasadnieniu stwierdzono, że prawomocnym wyrokiem z 15 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w E. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w E. z 19 listopada 2012 r., uchylił pkt II wyroku w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach procesu oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego 900 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Dnia 19 marca 2013 r. powód Z. S. złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Wyrok z uzasadnieniem doręczono powodowi 13 maja 2013 r.

Dnia 5 lipca 2013 r. wpłynęła skarga kasacyjna powoda sporządzona przez profesjonalnego pełnomocnika. Zarządzeniem z 25 lipca 2013 r. pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej poprzez złożenie pełnomocnictwa, z którego wynika umocowanie pełnomocnika do wniesienia skargi kasacyjnej i występowania przed Sądem Najwyższym, złożenie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jej uzasadnienie oraz wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia. Powyższe zobowiązanie pełnomocnik powoda otrzymał 2 sierpnia 2013 r.

Dnia 9 sierpnia 2013 r. zostały złożone do tutejszego Sądu pełnomocnictwo upoważniające adwokata S. A. do wniesienia skargi kasacyjnej i występowania w sprawie przed Sądem Najwyższym oraz wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej.

W tym samym dniu powód złożył podpisane osobiście pismo, w którym określił wartość przedmiotu zaskarżenia na 17.194,30 zł, które zarządzeniem z 13 sierpnia 2013 r., na mocy art. 130 § 5 k.p.c., zostało zwrócone.

Powyższe postanowienie Sądu Okręgowego z 13 sierpnia 2013 r. zaskarżono w całości zażaleniem, domagając się jego uchylenia oraz włączenia do akt sprawy wniesionego 8 sierpnia 2013 r. pisma powoda informującego o wartości przedmiotu zaskarżenia.

W uzasadnieniu zażalenia stwierdzono przede wszystkim, że sporządzenie przez powoda pisma procesowego, w którym wyjaśnia on określone przez niego w, zmienionym pismem z 23 lutego 2012 r., pozwie zakres i wartość zaskarżenia nie może stanowić naruszenia 87¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne. Zgodnie z art. 398⁴ § 3 k.p.c. w sprawach o prawa majątkowe skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie

wartości przedmiotu zaskarżenia (postanowienie SN z 2 grudnia 2011 r., I UZ 45/11, niepubl.).

Sąd Okręgowy prawidłowo podjął w pierwszej kolejności czynności procesowe zmierzające do usunięcia braków skargi przez wyznaczenie stronie skarżącej terminu tygodniowego do ich usunięcia pod rygorem odrzucenia skargi (postanowienia SN z 8 czerwca 2006 r., II PZ 24/06 i z 29 września 2009 r., I UZ 52/09, niepubl.).

Zarządzeniem z 25 lipca 2013 r. pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia wyraźnie wskazanych trzech braków formalnych skargi kasacyjnej: 1) złożenia pełnomocnictwa, z którego wynika umocowanie pełnomocnika do wniesienia skargi kasacyjnej i występowania przed Sądem Najwyższym, 2) złożenia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jej uzasadnienie oraz 3) wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia. Z niezrozumiałych względów część braków została uzupełniona przez pełnomocnika, natomiast wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana została pismem podpisanym tylko przez powoda.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przymus ten ma charakter bezwzględny, co oznacza, że strony muszą być w tym postępowaniu reprezentowane przez adwokata lub radcę prawnego (postanowienie SN z 4 kwietnia 2012 r., I CO 10/12, LEX nr 1170207). Istota przymusu adwokackiego prowadzi do wyłączenia w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolności strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych (zdolności postulacyjnej). W następstwie tego, czynności podejmowane przez stronę są bezskuteczne (postanowienie SN z 6 lutego 2013 r., V CZ 88/12, LEX nr 1294195).

W postanowieniu Sądu Najwyższego z 8 stycznia 1997 r., II CZ 154/97, OSNC 1998, nr 7-8, poz. 122, trafnie stwierdzono, że przymus adwokacko-radcowski obejmuje nie tylko wniesienie skargi kasacyjnej, ale również uzupełnienie jej braków.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji.

